

3. Omple els buits d'aquest text amb una a o una e, segons calgui:

Frederic havia de fer un gran esforç. Al peu del llit jeien uns mitjons acus__dors que l'esp__raven. Frederic es com__nçà a vestir amb el fàstic d'haver-se de posar aquells mitjons, que no sortien precisament de l'armari. Se n'anà de dret al bany; però allí tot s__ria inútil; a més a més, no hi havia temps de res. Tampoc no s__bia com funcionava aquell escalf__dor. A la b__nyera rom__ncejaven dos dits d'aigua bruta i una esponja flotant com una entranya en remull.

Aquella cambra de bany, petita, encongida, amb el joc de gomes vermelles que p__njaven de les parets i amb les corbes inexpr__ssives d'aquells s__nitaris, t__nia un no sé què de criminal i de pornogràfic alhora. Frederic es rentà sumàriament i s'indignà perquè totes les tov__lloles eren usades i brutes de coloret de rímmel. En fer-se la corbata sentí com una humiliació cont__mplant el seu coll suat i amb ombres de misèria.

Sentí la humiliació de no poder-se canviar el coll. Malgrat aquest s__ntiment, Frederic es féu el nus de la corbata amb una desm__njada coqueteria. Una altra humiliació li oferien les seves galtes mal af__itades; per dissimular la n__gror del pèl, utilitzà una polvera de Rosa, però es fregà amb ràbia, fins a malmetre's la pell amb una tov__llola russa, perquè les pólvores no servien de res. Es cont__mplà al mirall llarga estona: feia una cara lam__ntable; però la vanitat pueril de Frederic tenia una comp__nsació, en adonar-se de la seva figura alta i plena, sense ob__sitats inf__mants, del lleu prognatisme que se li m__rcava al maxil·lar, que ell consid__rava signe d'aristocràcia gastada i fins si es vol una mica degen__rada; i amb el dit es fr__gà els dos triangles petits i simètrics d'un negre brillant, que li servien de bigoti.

[Extret de Josep M. de Sagarra. *Vida privada*]

Ortografia de a i e àtones en la flexió de gènere i nombre

4. Converteix en plural les expressions següents:

Una noia molt simpàtica	<i>Unes noies molt simpàtiques</i>
Una casa força antiga
Una aigua ben fresca
L'esponja més bonica
Una esperança mantinguda
Una línia obliqua
Una mànega massa llarga
Una puça maleïda
Una pastanaga i una ceba
Un viatge fins a la platja

5. Emplena els buits del text següent amb una a o una e, segons les normes del gènere i del nombre:

El pla de les bruixes

L__ nostr__ llegend__ es centra en uns veïns del lloc de Falgons, al Pla de l'Estany. En temps remots era habitual que els pagesos artiguessin els boscos, és a dir, convertissin els boscos en terr__s de conreu. Era un__ fein__ poc agradabl__ i gens recomanabl__ per als esquenadrets. Però, què carai, a en Martí no li feia pas por el treball. Durant un__ bon__ temporad__ es va passar llarg__s diad__s al bosc, estassant i tallant per convertir aquell__s roured__s en el camp dels seus somnis.

Dins el bosc s'alimentava del poc que l__ mar__ li posava al sarró i completava l__ sev__ diet__ amb el que trobava dins el bosc, ara una mór__, ara un bolet, ara algun conill que, despistat, li passava per davant.

Un__ tard__ en Martí va adonar-se que davant seu passava un__ pastor__ de bon veure. L__ noi__ caminava per un corriol que menava a un estanyol d'aig__s fosq__s i, en passar davant seu, el saludà tot i dedicant-li un__ mirad__ malicios__. En Martí llavors la reconegué: era un__ moss__ que, segons mal__s lleng__s, tenia dots de bruix__. Encuriosit, seguí l__s petg__s d'aquella bruix__ i pastor__ de bon veure.

L__ noi__, sense encomanar-se a ningú, va treure's els esclops i l__ rest__ de rob__ que portava al damunt. Fixeu-vos com devia quedar en Martí que tot el que havia vist eren els genolls de l__ sev__ german__! De cop, però, l__ moss__ es capbussà entre l__s aig__s de l'estany i, al cap d'uns instants, emergí de l__s aig__s convertid__ en un__ guill__ de mirad__ rabios__.

En Martí quedà garratibat veient com l'animaló es perdia entre l__s bardiss__s llançant pudents ventositats.

[Extret de les llegendes de la comarca del Pla de l'Estany]

Ortografia de a i e àtones en la morfologia verbal

6. Emplena els buits de les paraules següents amb una a o una e, segons correspongui, segons les normes de la a i la e en les terminacions verbals:

Els ballav__n	Jo sorti__ amb ell	M'escolt__s o no?
Port__-me'ls tots	Tu hi anav__s molt	Ara no ens sent__n
A veur__ si ho sap!	Toc__ el dos!	Anàv__u tots junts?
Corr__ que fas tard!	No qued__ cap lloc	Em trob__s a faltar?
Jugàv__m a nines	Perd__n l'oremus	Sortí__u junts?
Ningú no m'estim__	Veur__ la padrina	Beur__ a galet
Viur__ per veur__	Córr__r molt	Jo ho comprarí__ tot
No ten__n cap idea	Em sembl__ que sí	Elles corri__n molt
T'esper__s o no?	Va plour__ força	Vin__ amb mi, tu!
Voldrí__m berenar	Pau, ompl__ el got!	No vení__u junts?
Jo no ho sabí__	Obr__ la porta	No ho havi__s fet

7. Aplicant tot el que has vist sobre la a i la e àtones, emplena els buits del text:

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

El term__ municipal de l'Hospitalet de Llobregat pertany a l__ comarc__ del Barcelonès, i és cert que si el Barcelonès comprèn des del Besòs fins al Llobregat, l'Hospitalet s'hi trob__ inclòs. Durant molts anys formà part del partit judicial de Sant Feliu. El delt__ de Llobregat l'agerman__ amb el Prat, Sant Boi, Vil__decans, Gavà i Castelldefels. Pel fet de ser cap de partit ell mateix, ha tingut o continu__ tenint un__ relació molt direct__ amb tot__s aquest__s pobl__cions, a més a més de Cornellà, Santa Colom__ i Sant Climent i les crescud__s periòdiq__s del riu han unit els seus interessos i els seus esforços amb tot__s l__s vil__s afectad__s, des de Martorell fins a la mar. Tot ens permet afirmar que l'Hospitalet, en la realitat, és un__ ciutat frontiss__ entre el Barcelonès i el Baix Llobregat i que la seva vid__ es mou ef__ctivament a cavall d'aquest__s comarq__s, oscil·lant cap a l'un__ o l'altr__ segons els atzars del moment.

[Extret de la *Gran geografia comarcal de Catalunya*]